

Fluierul

Vasile Alecsandri

În poiana verde am găsit un fluier
Și i-am zis în treacăt: „O! Fluier pierdut,
Ai avut odată mult maestru şuier
Care uimea lumea, ș-acuma ești tăcut.

Astfel și poetul viu în tinerețea
Gingaș, cu iubire, dulce a cântat,
Dar i-a plecat fruntea tristă bătrânețea
Și i s-a stins glasul ș-a rămas uitat.”

Fluierul răspunde: „Frate, frățioare,
A sosit amurgul, jalea ne-a cuprins,
Dar a noastră soartă e mulțumitoare;
Am cântat o doină, și e de ajuns.”